

1. צמיחה כלכלית מותנית בהרבה גורמים. אחד המרכזיים שבהם הוא היכולת של הממשל לקבל החלטות בזמן אמיתי וביעילות, בעיקר בכל הקשור לקידום פרויקטים תשתיתיים. יש שני מצבי קיצון: מחד, מדינה שמקדשת את הפיתוח, ומהירות הביצוע היא העיקר. הדוגמא לכך היא סין. מאידך, מדינה שיכולת פקידיה לקבל החלטות ולקדם נושאים "מסורסת" עקב שיתוק שאוחז את פקידיה, מפחד שכל החלטה תידון אחר כך בחדרי הקירות משטרתיים. דוגמא לכך היא ישראל של השנים האחרונות.
2. צריך למצוא את האיזון בין שני מצבי הקיצון. ישראל היא מדינה דמוקרטית והיא חייבת לשמור על ערכי משפט וצדק. הפיתוח והצמיחה הכלכלית במדינה מאז הקמתה היא בבחינת מעשה אדיר ובלתי יאומן. לו על אותה מערכת שירות ציבורי שעמדה ליד הגה המדינה וקיבלה החלטות שקידמו את התעשייה החקלאות וכל שאר הענפים במשק, היה מוטל המורא המשתק הקיים היום, היינו מדינה מפגרת ונחשלת.
3. לא כל הפקידים מושחתים. לא כל אנשי הציבור מושחתים. מי שמעודד אוירה כזו ומתדלק אותה בפופוליזם והסתה, ימצא את עצמו מול שוקת שבורה שבה התינוק נשפך עם המים. עלינו לחזור לשפיות. צריך מחד לקבל החלטות וצריך מאידך לשמור על המינהל התקין. כדי ששני האינטרסים יישמרו צריך שיחזרו האיזון והשפיות למערכת. גם בשנים קודמות הייתה מערכת אכיפת חוק יעילה וטובה, ואיש אינו מגלה את אמריקה כשהוא מדבר על מינהל תקין. אלא שאם בשמם של ערכים חשובים אלה הופכים כל פקיד וכל איש ציבור למושחת אבוי לנו.
4. החיים הכלכליים והעסקיים יצרו מערכות רגולטוריות רבות. רשויות רבות עוסקות בעניינים שחלקם חופפים זה לזה. גם כאן צריך הפשטה ופישוט המערכות. יתכן שהפיתרון הוא בדרך של איחוד מקצת הרשויות הרגולטוריות.
5. לדבר על הצורך במדיניות מס מאוזנת. הפחתת המס תקל על הצמיחה ותעודד דיווחי אמת.
6. לעמוד על ה"מגמה הירוקה" בעולם- דווקא כמי שעומד בראש בתי הזיקוק. דוגמאות מכי"ל ומבתי הזיקוק על ההשקעות העצומות באיכות סביבה. הצורך בהידברות שוטפת עם גורמי איכות הסביבה והאירגונים הירוקים.

7. צריך לזרז בין

8. עניין בביצוע

9. מסים

10. מסים

11. מסים

12. מסים

13. מסים

14. מסים

15. מסים

16. מסים

17. מסים

18. מסים

19. מסים

20. מסים

נאום - כנס המיל - יוסי רחון
(משך הנאום - חמש דקות ו-15 שניות בקריאה רצופה מתונה)

מכובדיי,

נראה לי, כי המשק הישראלי, כמו גם הכלכלה העולמית, פוסעים כיום על חבל דק, אשר מצידו האחד ניצבים הרבה מאוד סימני שאלה - ומצידו השני - הרבה מאוד סימני קריאה.

בכל יום שעובר, אנו מקבלים אישור נוסף לכך שהגלובליזציה חזקה מכל.

כלכלה גלובלית כפי שאני רואה אותה, משמעותה עולם של אפשרויות עסקיות, המונע על-ידי חוקי השוק, ומובל על ידי שחקני מפתח, השואבים את כוחם משלושה מקורות עיקריים: פיננסיים, טכנולוגיים ורגולטוריים.

על שני המקורות הראשונים אחראי המגזר העסקי, וטווח הפעולה שלו בכלכלה הגלובלית הינו רחב ביותר - למעשה, העולם כולו.

העולם - אשר פתוח בפני חברות ישראליות ההופכות יותר ויותר גלובליות. העולם - שמגיע לישראל, ובוחר בה כיעד להשקעה ולהרחבת פעילותו.

את התמיכה הרגולטורית בצמיחה הכלכלית, כמו גם את מדיניות הממשל כולה, צריכים המדינה והעומדים בראשה לעצב ולקבוע.

הצמיחה הכלכלית היא אינטרס משותף של המגזר הפרטי והממשלתי, אשר בעידן הגלובלי, יכולים להצטייד מדינה שלמה קדימה.

מדינת ישראל בשישים שנותיה, קנתה לעצמה מקום מכובד מאוד על המגרש העולמי - מקום שנקנה בזכות פריצות דרך טכנולוגיות, יצירתיות מחשבתית ומצויינות עסקית.

היום מוטל עלינו לא רק לשמר את ההישגים הקיימים, ולא רק להמשיך ולפרוץ גבולות - אלא גם ליצור מצב בו ישראל תהווה יעד אטרקטיבי להשקעות, כר נרחב ליוזמות ושיתופי פעולה ומקור השראה לעולם כולו.

המצב כיום - רחוק מלהיות מספק. קצב הצמיחה של המשק הישראלי יכול היה להיות מרשים הרבה יותר,

אילו נהנתה ישראל מגישה מעודדת מצד הממשל, גישה אשר מסירה חסמים רגולטוריים ובירוקרטיים ומקדמת תנופת פיתוח והשקעות. ישראל של היום - מהוססת, מסורבלת, וחוששת מיוזמות ומצעדים מרחיקי לכת.

אסור למדינה, ואני מתכוון לרגולטור, לשר הממונה, למנכ"ל המשרד, לפקיד הממשלתי - לראות את הארגונים העסקיים כמי שנמצאים מצידו השני של המתרס.

האווירה לפיה "אתה אשם כל עוד לא הוכח אחרת" חייבת להיעלם.

יתרה מזאת - בכפר הגלובלי, איני רואה הבדל בין התנהלות מדינה לבין התנהלות ארגון עסקי.

השניים קשורים זה בזה, ואינטראקציה חיובית ביניהם היא ההבדל בין הצלחה לכישלון.

ארגונים עסקיים, כמו גם מדינות, אשר רואים היום את המחר ומוכנים להשקיע בו - ינצחו גם היום וגם מחר.

ארגונים ומדינות, אשר מוכנים ליטול סיכונים מחושבים, מתוך אמונה ביוזמה שנקטו ובדרך שבחרו - סיכוייהם להצליח גדולים.

ארגונים ומדינות המשתפים פעולה, מציבים חזון ומתווים דרך להשגתו - הם אלה שאכן יזכו להיות על המפה הגלובלית.

אני באמת מאמין, כי יש לנו יכולת אמיתית להיות שחקנים משמעותיים בכלכלה הגלובלית, אבל לא לפני שננקוט במספר צעדים חשובים:

עלינו למצוא את נקודת האיזון בין מדיניות ממשל המקדשת פיתוח בכל מחיר - לבין מדיניות המקשה, חוסמת ועוצרת את הצמיחה לשם בדיקה אינסופית ומחשש לסיבוך משפטי.

עלינו לפעול לגיבוש מדיניות מס מאוזנת. הפחתת המס תקל על הצמיחה ותעודד דיווחי אמת.

עלינו לגבש מדיניות תקציבית ברורה, לטווח ארוך - כזו שתעודד משקיעים זרים לבחון אותנו ברצינות - ולהשקיע כאן.

עלינו לפעול להסרת חסמים בירוקרטיים, וחלק מכך יכול להתבצע בעזרת איחוד רשויות רגולטוריות וקיצור תהליכים.

עלינו לפעול להסרת חסמים תשתיתיים, הפוגעים בקצב וביכולת הצמיחה: נמלים, שדות תעופה, רשת רכבות.

עלינו להיות נושאי דגל המגמה הירוקה - שכן במגרש הגלובלי המשאבים הטבעיים מוגבלים, ואילו אפשרויות הניצול שלהם - אינסופיות.

ובאותה נשימה - עלינו לתת דעתנו לא רק אל הסביבה אלא גם אל הקהילה בקרבה או פועלים.

גם היא משאב יקר בו אנו עושים שימוש - ואותו אנו צריכים להשיב. אני מוצא מקום לקביעת עמדה לאומית בנושאים חשובים אלה - תוך קביעת כללים וחובת דיווח - אבל גם מתן תמריצים לעסקים המיישמים את הגישה החברתית והסביבתית.

עלינו לזכור - כולנו - כי הכלכלה הגלובלית נותנת בידינו את כל המפתחות להצלחה - ודווקא משום כך חייבים גורמי ממשל לצעוד יד ביד עם המגזר העסקי, לאמץ את הראייה הגלובלית ולהביא את השגשוג והצמיחה למדינה.

לסיום, ברצוני להדגיש כי לא לחינם עשיתי שימוש במילה עלינו.

אני רואה בכל הנוכחים כאן - נושאי משרות בכירות בשירות הציבורי, ומנהיגי קהילת העסקים הישראלית - ישות אחת הרואה לנגד עיניה את הבטחת עתידה של מדינת ישראל ושגשוגה.

אני מאחל לכולנו כנס פורה ומוצלח.